

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (ZKP-K), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. novembra 2011.

Št. 003-02-9/2011-15

Ljubljana, dne 10. novembra 2011

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KAZENSKEM POSTOPKU (ZKP-K)

1. člen

V Zakonu o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/07 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 – ZSKZDČEU, 23/08 – ZBPP-B, 68/08, 77/09 in 29/10 – odločba US) se 3. člen spremeni tako, da besedilo tega člena postane prvi odstavek tega člena.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sodišče sme obsoditi obdolženca samo, če je prepričano o njegovi krivdi.«.

2. člen

V 4. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če si osumljenec, ki mu je vzeta prostost, glede na svoje premoženjske razmere ne more zagotoviti zagovornika sam, mu ga na njegovo zahtevo in stroške države postavi policija, če je to v interesu pravičnosti. Postavljeni zagovornik opravlja to dolžnost tudi v postopku po 204.a členu tega zakona in v kazenskem postopku zoper obdolženca, pod enakimi pogoji kot zagovornik, ki ga postavi sodišče.«.

3. člen

V 20. členu se črta beseda »ta« pred besedo »zakon«.

4. člen

V prvem odstavku 25. člena se za točko 1) doda nova 1.a) točka, ki se glasi:

»1.a) sodi sodnik posameznik pri okrožnem sodišču o kaznivih dejanjih iz prejšnje točke v primeru iz 2. točke drugega odstavka 285.f člena tega zakona;«.

V točki 3) se črta točka b).

V petem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Predsednik sodišča lahko z letnim razporedom pooblasti drugega sodnika tega sodišča za odločanje o zadevah določene vrste, za katere je pristojen po tem zakonu.«.

Sedmi odstavek se črta.

Dosedanji osmi odstavek postane sedmi odstavek.

5. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»39. člen

(1) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1. če je s kaznivim dejanjem oškodovan;

2. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem, njegovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi ali zunajzakonski skupnosti ali v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena ali v svaštvu do drugega kolena;

3. če je ali je bil z obdolžencem, njegovim zagovornikom, tožilcem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4. če je v isti kazenski zadevi sodeloval kot tožilec, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma tožilca, ali če bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

5. če je v isti kazenski zadevi sodeloval pri izdaji odločbe nižjega sodišča ali je pri istem sodišču sodeloval pri izdaji odločbe, ki se izpodbija s pritožbo ali z zahtevo za varstvo zakonitosti;

6. če so podane okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

(2) Sodnik oziroma sodnik porotnik ne sme odločati o obtožbi oziroma o pritožbi ali izrednem pravnem sredstvu zoper odločbo s katero je bilo odločeno o obtožbi:

1. če je v isti kazenski zadevi opravljal preiskovalna dejanja, ali je sodeloval pri odločanju o ugovoru zoper obtožnico oziroma o zahtevi predsednika senata po 271. ali 284. členu tega zakona, ali če je kot sodnik za mladoletnike vodil pripravljalni postopek in je bil podan predlog za kaznovanje;

2. če se je v postopku pri odločanju o kateremkoli vprašanju seznanil z dokazom, ki se mora po določbah tega zakona izločiti iz spisov (83. člen) razen, če vsebina dokaza očitno ni takšna, da bi lahko vplivala na njegovo odločitev;

3. če je izdal sklep, da se priznanje obdolženca zavrne (drugi odstavek 285.c člena) oziroma sklep, da se sporazum o priznanju krivde zavrne (450.c člen).«.

6. člen

V prvem odstavku 40. člena se besedilo »iz 1. do 4. ali 5. točke« nadomesti z besedilom »iz 1. do 5. točke prvega odstavka ter 1. ali 3. točke drugega odstavka«, besedilo »iz 4.a ali 6. točke« pa z besedilom »iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka«.

7. člen

V drugem odstavku 41. člena se besedilo »iz 4.a ali iz 6. točke« nadomesti z besedilom »iz 6. točke prvega odstavka ali iz 2. točke drugega odstavka«.

8. člen

V prvem odstavku 44. člena se besedilo »po 4.a ali 6. točki« nadomesti z besedilom »po 6. točki prvega odstavka ali 2. točki drugega odstavka«.

V drugem odstavku se v prvem stavku črtajo besede »in pomočnika državnega tožilca«, v drugem stavku tega odstavka se besedilo »vodja neposredno višjega državnega tožilstva« nadomesti z besedilom »generalni državni tožilec«, v tretjem stavku pa se črtata besedi »Republike Slovenije«.

9. člen

V tretjem odstavku 65. člena se beseda »otroka« nadomesti z besedama »mladoletne osebe«.

10. člen

V tretjem odstavku 70. člena se na koncu besedila črta pika in doda besedilo »in v drugih primerih, določenih v tem zakonu.«

11. člen

V drugem odstavku 83. člena se zadnji stavek spremeni tako, da se glasi: »Stranke smejo zahtevati izločitev zapisnikov in drugih dokazov do konca predobravnavnega naroka, če tega naroka ni bilo, pa do začetka glavne obravnave, kasneje pa samo pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona.«

V tretjem odstavku se za besedama »Zoper sklep« dodajo besede »preiskovalnega sodnika oziroma sodnika posameznika«, na koncu pa doda nov drugi stavek, ki se glasi: »O pritožbi odloča sodišče druge stopnje.«

12. člen

Deveti odstavek 84. člena se črta.

13. člen

V drugem odstavku 92. člena se v točki 1) črta besedilo »ali po policistih v statusu pooblaščenih uradnih oseb«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »in iz 1. točke drugega odstavka tega člena glede vročanja pisanj po policistih v statusu pooblaščenih uradnih oseb«.

14. člen

V prvem odstavku 111. člena se črta besedilo »po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek,« ter besedi »in tretjega«.

15. člen

V prvem odstavku 117. člena se v drugem stavku za besedo »organu« postavi pika, ostalo besedilo tega odstavka pa črta.

16. člen

Prvi odstavek 129. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Sodba postane pravnomočna, če se ne more izpodbijati s pritožbo. Če je bila zoper sodbo vložena pritožba, nastopi pravnomočnost z dnem, ko sodišče prve stopnje prejme spise z overjenimi prepisi sodbe sodišča druge stopnje. Če je sodišče druge stopnje odločitev o pritožbi, sprejeto po opravljeni obravnavi ali seji senata, o kateri so bili v redu obveščeni tožilec, obdolženec in zagovornik, razglasilo, nastopi pravnomočnost z dnem razglasitve sodbe.«.

17. člen

Za 129. členom se doda nov 129.a člen, ki se glasi:

»129.a člen

(1) O predlogu za izvršitev kazni zapora tako, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma, nadomestitvi kazni zapora s hišnim zaporom, nadomestitvi kazni zapora ali denarne kazni z delom v splošno korist in o izvršitvi denarne kazni s plačilom v obrokih, odloči s sklepom predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je izdalo sodbo na prvi stopnji.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka lahko v petnajstih dneh po pravnomočnosti sodbe vloži obsojenec, njegov zagovornik ali oseba iz drugega odstavka 367. člena tega zakona (predlagatelj).

(3) Sodnik zavrže predlog, če je prepozen, nedovoljen ali če so v predlogu navedeni razlogi očitno neutemeljeni, sicer pa odredi, da se raziščejo dejstva in preskrbijo dokazi, na katere se sklicuje predlog, po potrebi pa sme razpisati narok. Če obsojenec na narok ne pride se šteje, da je predlog umaknil.

(4) Zoper sklep o predlogu iz prvega odstavka tega člena se lahko pritoži predlagatelj in državni tožilec.

(5) Določbe prejšnjih odstavkov tega člena se smiselno uporabljajo tudi za odločanje o izvršitvi kazni zaradi kršitve pravil hišnega zapora ali zaradi kršitve obveznosti iz dela v splošno korist in za odločanje o načinu izvrševanja hišnega zapora in dela v splošno korist.

(6) O odreditvi takojšnjega plačila denarne kazni zaradi zamude s plačilom posameznega obroka odloči s sklepom, o spremembi denarne kazni, ki se ne da niti prisilno izterjati v kazen zapora, pa odloči s sodbo predsednik senata oziroma sodnik posameznik sodišča, ki je na prvi stopnji izreklo denarno kazen.«.

18. člen

V tretjem odstavku 140. člena se besede »višjega državnega tožilca« nadomesti z besedami »Vrhovno državno tožilstvo«.

19. člen

Za 143. členom se doda nov 143.a člen, ki se glasi:

»143.a člen

(1) Vsak posameznik ali pravna oseba, ki zaradi obveznosti ali pravice, določene z zakonom, ali če je to nujno potrebno zaradi zaposlitve, potrebuje dokazilo, da ni v kazenskem postopku za kazniva dejanja, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, ima pravico, da brezplačno pridobi potrdilo od sodišča, ali je zabeležen podatek o kazenskem postopku glede njega.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka mora ne glede na določbe tega zakona o krajevni pristojnosti izdati vsako sodišče prve stopnje s splošno pristojnostjo v Republiki Sloveniji, tako, da iz informacijskega sistema za spremljanje kazenskih postopkov v Republiki Sloveniji ali druge dokumentacije sodstva izpiše, da posameznik ali pravna oseba nista v kazenskem postopku za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti oziroma izpiše, da sta v kazenskem postopku. V potrdilu, da je posameznik ali pravna oseba v kazenskem postopku, se navede določeno kaznivo dejanje le, če njegovo navedbo ali navedbo vrste kaznivega dejanja zahteva drug zakon, drugače se navede le, da gre za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti.

(3) Posameznik se za potrebe pridobitve potrdila iz prvega odstavka tega člena osebno izkaže s svojim veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost, za pravno osebo pa pridobi potrdilo njen zakoniti zastopnik, ki se osebno izkaže z ustrezno listino o zakonitem zastopanju ter z njegovim veljavnim osebnim dokumentom, iz katerega je mogoče nedvoumno ugotoviti njegovo istovetnost.

(4) Posamezniki ali pravne osebe prevzamejo potrdilo osebno, s ponovnim ugotavljanjem istovetnosti po pravilih iz prejšnjega odstavka. Posamezniki in pravne osebe lahko prejmejo po dogovoru potrdilo tudi kot priporočeno poštno pošiljko. Sodišče mora ob vsaki izdaji potrdila zabeležiti pravno podlago, po kateri ga je izdalo, pisno izjavo posameznika ali zakonitega zastopnika, da potrebuje potrdilo in za kateri namen v skladu s prvim odstavkom tega člena ter preveriti v vlogi navedeno vrsto, številko in datum izdaje veljavnega osebnega dokumenta iz prejšnjega odstavka. Delodajalci in druge osebe lahko pridobijo potrdilo, ali je zoper njihovega delavca ali drugo osebo, s katero so ali bodo v pravnem razmerju, uveden kazenski postopek, le, če imajo za to izrecno pisno privolitev posameznika oziroma pravne osebe, na katero se ti podatki nanašajo, ali če je tako izrecno določeno v zakonu.

(5) Izjemoma, če je to nujno zaradi učinkovitega ali takojšnjega zavarovanja pravic ali uveljavljanja obveznosti posameznikov ali pravnih oseb, ki delujejo v drugih državah ali sodelujejo, hočejo sodelovati ali delajo za mednarodno organizacijo, lahko diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Slovenije ali diplomatsko-konzularna predstavništva, ki zastopajo Republiko Slovenijo, potrdilo pridobijo s smiselno uporabo določb prejšnjih odstavkov tega člena.«.

20. člen

V četrtem odstavku 149.a člena se v 2. točki besedilo »ogrožanja varnosti« nadomesti z besedilom »grožnje«, besedilo »uvoza in izvoza radioaktivnih snovi po 334. členu« pa z besedilom »onesnaženja morja in voda z ladij po 333. členu«.

Za trinajstim odstavkom se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»(14) Če gre za kazniva dejanja iz četrtega odstavka tega člena, za katera se storilec preganja na zasebno tožbo, lahko oškodovanec policiji oziroma državnemu tožilcu poda pobudo za vložitev pisnega predloga za dovolitev oziroma odreditev ukrepov iz prejšnjih odstavkov in se seznaniti s poročili o njihovem izvajanju in pridobljenimi podatki, ki se nanašajo na kaznivo dejanje, ki je bilo podlaga za odreditev ukrepov.«.

21. člen

V prvem odstavku 149.b člena se črtajo besede »elektronskega komunikacijskega omrežja«, beseda »mu« pa nadomesti z besedama »pristojnemu organu«.

V tretjem odstavku se za besedo »operaterja« se črtajo besede »elektronskega komunikacijskega omrežja«.

V četrtem odstavku se črtajo besede »elektronskih komunikacij«, besedi »preiskovalnemu sodniku« se nadomestita z besedama »pristojnemu organu«.

22. člen

V drugem odstavku 150. člena se v 2. točki za besedama »134. členu« doda vejica in besedilo »pridobivanja oseb, mlajših od petnajst let, za spolne namene po 173.a členu, zlorabe prostitucije po 175. členu«, za besedama »250. členu« se doda vejica in besedilo »oškodovanja javnih sredstev po 257.a členu«, besedilo »povzročitve nevarnosti z jedrskimi snovmi po tretjem odstavku 316. člena« pa se nadomesti z besedilom »protipravnega ravnanja z jedrskimi ali drugimi nevarnimi radioaktivnimi snovmi po 334. členu«.

23. člen

V prvem odstavku 156. člena se besedilo »ali hranilno kreditni službi« nadomesti z vejico in besedilom »plačilni instituciji ali družbi za izdajo elektronskega denarja«.

V drugem odstavku se besedilo »ali hranilno kreditna služba« nadomesti z vejico in besedilom »plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja«.

V tretjem odstavku se besedilo »ali hranilno kreditni službi« nadomesti z vejico in besedilom »plačilni instituciji ali družbi za izdajo elektronskega denarja«, besedilo »ali hranilno kreditna služba« pa z vejico in besedilom »plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja«.

Za četrtrim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno oziroma da se pripravlja kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti in je za odkritje tega kaznivega dejanja ali storilca potrebno pridobiti podatke o imetniku ali pooblaščenцу določenega plačilnega računa, hranilne vloge ali denarnega depozita, najemniku ali pooblaščenцу sefa ter o času, v katerem so bili oziroma so v uporabi, lahko policija od banke, hranilnice, plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja zahteva, da ji na njeno pisno zahtevo, tudi brez privolitve posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, brez odlašanja sporoči te podatke.«.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Banka, hranilnica, plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja svoji stranki ali tretji osebi ne sme razkriti, da je ali da bo podatke in dokumentacijo poslala preiskovalnemu sodniku ali policiji (prejšnji odstavek).«.

24. člen

V petem odstavku 157. člena se na koncu doda besedilo: »Če pridržane osebe, ki je na misiji v tujini, zaradi oddaljenosti ali drugih izjemnih objektivnih razlogov ni mogoče brez odlašanja privedi k preiskovalnemu sodniku, ki je pristojen po prvem odstavku 29. člena tega zakona, se o tem takoj obvesti osebo, ki ji je vzeta prostost in državnega tožilca, ob privedbi pa je potrebno pisno obrazložiti zamudo.«.

25. člen

V prvem odstavku 160.a člena se za besedo »policije« doda besedilo »delo z zakonom določenega pristojnega organa v ministrstvu, pristojnem za obrambo (158. člen),«.

26. člen

V prvem odstavku 162. člena se v 4) točki pika nadomesti s podpičjem in dodajo nova 5) do 7) točka, ki se glasijo:

»5) zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu;

6) obiskovanje ustrezne psihološke ali druge posvetovalnice;

7) upoštevanje prepovedi približevanja žrtvi, kakšni drugi osebi ali dostopa na posamezne kraje.«.

V drugem odstavku se za besedama »187. člena,« doda besedilo »nasilja v družini po drugem in četrtem odstavku 191. člena, zanemarjanja mladoletne osebe in surovega ravnanja po drugem odstavku 192. člena,« besede »poneverbe in neupravičene uporabe tujega premoženja po prvem odstavku 209. člena« se črtajo,

besedilo »izdaje nekritega čeka in zlorabe bančne ali kreditne kartice po prvem in« pa se nadomesti z besedilom »zlorabe negotovinskega plačilnega sredstva po«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če osumljenec v roku, ki ga določi državni tožilec, izpolni nalogo in povrne stroške, se ovadba zavrže.«.

Za petim odstavkom se dodata nov šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) S splošnimi navodili, ki jih izda generalni državni tožilec, se določijo povračilo stroškov odloženega pregona, način in roki izvršitve nalog iz prvega odstavka tega člena, nadzor nad izvajanjem ter podrobneje opredelijo posebne okoliščine iz drugega odstavka tega člena, ki vplivajo na odločitev državnega tožilca o odložitvi kazenskega pregona.

(7) Glede stroškov, ki nastanejo v postopku odločanja o odloženem pregonu in bremenijo državno tožilstvo, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o stroških kazenskega postopka. Stroški izvrševanja nalog iz prvega odstavka tega člena niso stroški kazenskega postopka.«.

27. člen

V drugem odstavku 163.a člena se za besedilom »(161.a člen)« doda besedilo »ali naj sklene sporazum o priznanju krivde«.

28. člen

V šestem odstavku 170. člena se na začetku prvega stavka črta beseda »če« in doda besedilo: »Če je državni tožilec z obdolžencem sklenil sporazum o priznanju krivde ali če«.

29. člen

V šestem odstavku 178. člena se besede »višjega državnega tožilca« nadomesti z besedami »Vrhovno državno tožilstvo«.

30. člen

V četrtem odstavku 184. člena se besede »višjega državnega tožilca« nadomesti z besedami »Vrhovno državno tožilstvo«.

31. člen

V prvem odstavku 202. člena se doda nov stavek, ki se glasi »Predloga za odreditev in podaljšanje pripora morata biti obrazložena«.

32. člen

V drugem odstavku 205. člena se četrty in peti stavek nadomestita z novim besedilom, ki se glasi: »Sklep o podaljšanju pripora izda sodišče na predlog državnega tožilca, ki mora predlog vložiti najmanj 5 dni pred iztekom pripora. S predlogom mora biti brez odlašanja seznanjen obdolženec in njegov zagovornik, ki se lahko v roku 24 ur od prejema obvestila izjavita o navedbah v predlogu. Obdolženec in zagovornik se lahko s predlogom seznanita in se izjavita o navedbah na posebnem naroku.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Preiskovalni sodnik predlog za podaljšanje pripora skupaj s spisi predloži senatu pristojnega sodišča s pojasnilom, katera procesna dejanja še namerava opraviti med preiskavo oziroma o predvidenem času zaključka preiskave.«.

V dosedanem tretjem odstavku, ki postane četrty odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »drugega odstavka tega člena«.

33. člen

V prvem odstavku 207. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Če ni v tem zakonu drugače določeno (tretji odstavek 272. člena), odloča o priporu po vložitvi obtožnice do izreka sodbe sodišča prve stopnje senat.«.

V drugem odstavku se besedilo »s katerim pripor podaljša ali odpravi« nadomesti z besedilom »s katerim ugotovi, da so razlogi za pripor še podani, ali pa pripor odpravi.«.

34. člen

211. člen se spremeni, tako da se glasi:

»211. člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravilnega izvrševanja pripora ter zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov upravlja za posamezni zavod za prestajanje kazni zapora zbirko osebnih podatkov o pripornikih ter obdeluje podatke iz nje.

(2) Zbirka podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1. podatke o identiteti pripornika in o njegovem osebnem stanju:

- ime in priimek ter morebitni vzdevek;
- datum in kraj rojstva;
- podatke o prebivališču;
- enotno matično številko občana;
- davčno številko;
- osebno fotografijo;
- prstne odtise;
- osnovni osebni opis;
- podatki o družinskih razmerah;
- podatki o državljanstvu;
- podatki o splošnem zdravstvenem stanju ob sprejemu v pripor in morebitni invalidnosti;
- podatki o zakonitem zastopniku;

2. podatke o sklepu o priporu:

- naziv sodišča, ki je odredilo pripor;
- opravilno številko in datum izdaje sklepa;
- kaznivo dejanje, ki ga je obdolžen;
- zakonske razloge za pripor;

3. podatke o delu, ki ga odpravlja med priporom:

- vrsta dela, ki ga opravlja;
- delovno mesto, na katerega je razporejen;
- trajanje dela in odsotnosti iz dela;
- plačilo, prejeto za opravljeno delo;

4. podatke o sprejemu v pripor, trajanju, podaljšanju oziroma odpravi pripora:

- datum in uro sprejema v pripor;
- ura, ko je bil priporniku vročen sklep;

- podatki o sklepu o podaljšanju pripora;
- podatki o sklepu o odpravi pripora;
- datum in ura izpustitve iz pripora;

5. podatke o obnašanju pripornika in disciplinskih ukrepih:

- podatki o osebnosti in vedenju pripornika;
- podatki, pomembni za izdelavo varnostne ocene in za varnost pripornika;
- vrsta disciplinskega prestopka;
- vrsta disciplinske kazni;
- trajanje disciplinske kazni.

(3) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij zbira osebne podatke za zbirke podatkov o pripornikih iz 1. do 5. točke prejšnjega odstavka neposredno od pripornika, na katerega se nanašajo, od drugih oseb pa le na podlagi pripornikove pisne privolitve. Ne glede na določbo prejšnjega stavka se podatki o priporniku, kadar je to mogoče, zbirajo pri pravosodnih organih, policiji in drugih državnih organih ter javnih zavodih.

(4) Podatki iz zbirke podatkov se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let na Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(5) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec zbirke podatkov o pripornikih iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.«.

35. člen

Za 211. členom se doda nov 211.a člen, ki se glasi:

»211.a člen

(1) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij za namene zakonitega in pravilnega izvrševanja pripora ter varnosti v priporu, zaradi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin pripornikov, nadzorov, izvrševanja odločb sodišč ter sodelovanja s policijo in državnim tožilstvom v skladu z zakonom, upravlja za vse zavode za prestajanje kazni zapora Centralno evidenco pripornikov Republike Slovenije in obdeluje podatke v njej.

(2) Centralna evidenca pripornikov Republike Slovenije vsebuje podatke iz zbirke podatkov o pripornikih iz drugega odstavka 211. člena.

(3) Evidenca se vodi s sredstvi informacijske tehnologije.

(4) Zaradi zagotavljanja točnosti in ažurnost podatkov v evidenci Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij upravljavci zbirke podatkov Centralnega registra prebivalstva, evidenc Davčne uprave in Zavoda za zdravstveno zavarovanje ter podatkov o socialnih transferjih brezplačno posredujejo potrebne podatke, oziroma ji omogočijo neposreden elektronski dostop do podatkov na način, da jih lahko vpogleda, prepíše, izpiše ali kopira. Uprava podatke pridobiva oziroma dostopa v register in evidence z navedbo osebnega imena in naslova prebivališča pripornika, navedbo pravne podlage in namena dostopa ter opravilne številke zadeve ali istih povezovalnih znakov.

(5) Podatki iz evidence se shranjujejo in uporabljajo, dokler traja pripor; po odpravi pripora se podatki arhivirajo in se hranijo deset let pri Upravi Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij, nato pa se brišejo.

(6) Uprava Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij kot upravljavec evidence iz drugega odstavka tega člena posreduje uporabnikom podatke iz te zbirke, če jih v skladu z zakonom potrebujejo za odločanje v postopkih ali na podlagi pisne privolitve ali zahteve posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Minister, pristojen za pravosodje, na predlog generalnega direktorja Uprave Republike Slovenije za izvrševanje kazenskih sankcij predpiše podrobnejša pravila o upravljanju ter o obdelavi podatkov v Centralni evidenci pripornikov Republike Slovenije.«.

36. člen

V prvem odstavku 227. člena se besedilo »dekliški priimek matere« nadomesti z besedilom »tudi prejšnje osebno ime, če je bilo spremenjeno«, besedilo »ali je bil vojak, kje in kdaj,« pa se črta.

37. člen

Za 235. členom se dodata nov 235.a in 235.b člen, ki se glasita:

»235.a člen

(1) Če predstojnik pristojnega organa (predstojnik), ki je prejel obrazloženo zahtevo sodišča za odvezo dolžnosti varovanja tajnosti priče iz 1. točke 235. člena tega zakona (priča), meni, da odveza deloma ali v celoti ni mogoča, ker bi razkritje tajnosti podatkov resno ogrozilo življenje ali osebno varnost take priče ali posameznika, ki je sodeloval s pristojnim organom, ali njunega bližnjega ali državno varnost ali učinkovitost taktike in metod dela pristojnega organa ali so podani drugi zakonski razlogi ali ustavno ali zakonsko varovani interesi ali pravice, mora najkasneje v petnajstih dneh po prejemu zahteve o tem posredovati obrazloženo pisno mnenje predsedniku višjega sodišča (predsednik), v katerega območje sodi sodišče, ki je podalo zahtevo.

(2) Predstojnik mora predsedniku omogočiti seznanitev z vsemi podatki, za katere meni, da ne dopuščajo odveze dolžnosti varovanja tajnosti. Če se predstojnik sklicuje na posebne razloge varovanja tajnosti, mora predsedniku omogočiti seznanitev s tajnimi podatki v prostorih, na način in v času, ki jih določi predstojnik.

(3) Predsednik obvesti stranke in zagovornika o uvedbi postopka po tem členu in o mnenju predstojnika pristojnega organa ter jim omogoči, da se v pisni vlogi v treh dneh izjavijo o utemeljenosti razlogov varovanja tajnosti.

(4) Predsednik pri odločanju o odvezi dolžnosti varovanja tajnosti presodi, ali zahteve spoštovanja jamstev v kazenskem postopku prevladajo nad razlogi, da se tajnost ne razkrije. Pri odločanju ni vezan na razloge, ki jih navaja predstojnik, in je dolžan upoštevati tudi druge pomembne razloge, ki narekujejo, da se tajnost ne razkrije. Za odločanje predsednik smiselno uporablja peti odstavek 240.a člena tega zakona.

(5) Če odredi, da se pričo odveže dolžnosti varovanja tajnosti, predsednik v sklepu po uradni dolžnosti določi obseg in pogoje razkritja tajnosti ter s smiselno uporabo določb prvega odstavka 240.a člena tega zakona tudi morebitne zaščitne ukrepe.

(6) Zoper sklep predsednika, da se priča odveže ali da se ne odveže dolžnosti varovanja tajnosti, smejo stranke in zagovornik vložiti pritožbo v treh dneh od vročitve prepisa sklepa. O pritožbi odloči predsednik vrhovnega sodišča s smiselno uporabo določb tega člena.

235.b člen

(1) Če je treba v kazenskem postopku zaslišati pričo, glede katere je odrejen zaščitni ukrep po določbi petega odstavka 235.a člena tega zakona, se preiskovalni sodnik, sodnik posameznik oziroma predsednik senata seznanijo z nujno potrebnimi podatki, ki se nanašajo na identiteto priče, z vpogledom v spis pri predsedniku sodišča iz prvega odstavka 235.a člena tega zakona ali pa preizkus njene istovetnosti opravijo z njegovo pomočjo ob smiselni uporabi šestega odstavka 240.a člena tega zakona.

(2) Sodnik med zaslišanjem priče iz prvega odstavka tega člena prepove vprašanja, pri katerih bi lahko odgovori nanje razkrili tajnost, ki so jo dolžni varovati, v večjem obsegu od dovoljenega.«.

38. člen

V tretjem odstavku 240. člena se beseda »starost« nadomesti z besedilom »dan, mesec in leto rojstva«. Na koncu drugega stavka se črta pika in doda besedilo »oziroma naslova zaposlitve«. Tretji stavek se spremeni tako, da se glasi: »Policist oziroma pooblaščen oseba drugega državnega organa, ki ima pooblastila policije, ki nastopa kot priča, lahko namesto prebivališča pove naslov in naziv enote, ki ji pripada, osebe, navedene v 5. točki prvega odstavka 236. člena tega zakona pa naslov in naziv zaposlitve, če so vabljeni kot priče zaradi svojega dela.«.

39. člen

V prvem odstavku 269. člena se točka 6) spremeni tako, da se glasi:

»6) obrazložitev, v kateri so navedena dejstva, ki se bodo dokazovala z izvedbo predlaganih dokazov in stališče tožilca o navedbah obrambe.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Državni tožilec lahko v obtožnici predlaga vrsto in višino kazni, ki naj se izreče obdolžencu, če bo, ko se prvič izjavi o obtožbi, priznal krivdo; predlaga lahko omiljeno kazen, način izvršitve kazni in namesto kazni opozorilno sankcijo, vse pod pogoji in v mejah, ki jih določa kazenski zakon.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

40. člen

V prvem odstavku 272. člena se črta besedilo »ali naj se obdolženec izpusti«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če je obdolženec v priporu in je v obtožnici predlagano naj se pripor podaljša, ga sodišče pouči, da lahko v roku 24 ur poda odgovor na predlog. Senat iz prejšnjega odstavka o predlogu odloči v roku treh dni od prejema odgovora oziroma izteka roka za odgovor in izda sklep, s katerim pripor podaljša ali odpravi.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če je obdolženec v priporu in ob vložitvi obtožnice ni predlagano, naj se pripor podaljša, predsednik senata brez odlašanja izda sklep o odpravi pripora.

(4) Pritožba zoper sklep iz prejšnjih odstavkov ne zadrži njegove izvršitve.«.

41. člen

V drugem odstavku 276. člena se besede »višjega državnega tožilca« nadomesti z besedami »Vrhovno državno tožilstvo«.

42. člen

V drugem odstavku 284. člena se besedilo »določitve glavne obravnave« nadomesti z besedilom »razpisa predobravnavnega naroka«.

43. člen

V 285. členu se besedilo »določil glavno obravnavo« nadomesti z besedilom »razpisal predobravnavni narok«.

44. člen

Za naslovom »B. GLAVNA OBRAVNAVA IN SODBA« se doda novo XIX.a poglavje in členi od 285.a do 285.f, ki se glasijo:

»XIX.a poglavje

PREDOBRNAVNI NAROK

285.a člen

(1) Po pravnomočnosti obtožnice predsednik senata razpiše predobravnavni narok, na katerem se obtoženec izjavi o krivdi ter o nadaljnjem poteku kazenskega postopka. Na narok se povabijo stranke in zagovornik. Glede vabljenja in javnosti se smiselno uporabljajo določbe o vabljenju na glavno obravnavo in javnosti glavne obravnave.

(2) O naroku se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo navzoče osebe.

(3) V vabilu na narok iz prvega odstavka se obdolženec pouči:

1. da se bo na naroku lahko izjavil o tem, ali krivdo za kaznivo dejanje po obtožbi priznava ali ne priznava;

2. da je udeležba na predobravnavnem naroku, razen v primeru iz četrtega odstavka, obvezna, in da se bo lahko zoper obtoženca, če se brez opravičenega razloga naroka ne bo udeležil, odredila privedba ali pripor;

3. da bo obtoženec na naroku, če ne prizna krivde, lahko predlagal izločitev predsednika senata, izločitev dokazov, dokaze, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi ter podal druge procesne predloge in se izjavil o načinu poteka glavne obravnave;

4. da bo imel obtoženec v nadaljnjem poteku kazenskega postopka pravico dajati dokazne in druge predloge ter zahtevati izločitev predsednika senata in izločitev dokazov le pod pogojem, da navede utemeljene razloge, zakaj jih ni podal na tem naroku;

5. da se s priznanjem krivde, ki se ne more preklicati, obtoženec odpoveduje pravici, da sodišče odloča o obtožbi na glavni obravnavi ter da bo dokazni postopek izveden le glede tistih okoliščin, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije;

6. da ima pravico vzeti si zagovornika, ki je lahko navzoč na naroku.

(4) Če na predobravnavni narok ne pride obtoženec, ki je zoper obtožnico vložil ugovor, se narok ne opravi in se šteje, da krivde po obtožbi ne priznava, da se odpoveduje možnosti dogovora o načinu poteka glavne obravnave, ki bo razpisana na podlagi pravnomočne obtožnice, in da posledice iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka veljajo tudi zanj.

(5) Če je soobtožencev več, se predobravnavni narok lahko izvede z vsakim obtožencem posebej.

285.b člen

(1) Narok, na katerem se obdolženec izjavi o krivdi, se sme opraviti le v navzočnosti obeh strank in zagovornika, kadar je obvezna obramba z zagovornikom.

(2) Če državni tožilec ne pride na narok, se le-ta preloži in o tem obvesti Vrhovno državno tožilstvo.

(3) Če na narok ne pride obtoženec ali zagovornik, se narok preloži. Za zagotovitev navzočnosti na naroku, kadar je obvezen, sme predsednik senata zoper obtoženca odrediti privedbo ali pripor pod enakimi pogoji kot veljajo za glavno obravnavo; če na narok ne pride zagovornik, ga lahko predsednik senata kaznuje z denarno kaznijo, določeno v 78. členu tega zakona.

(4) Na naroku predsednik senata ugotovi, ali je obtoženec razumel vsebino obtožbe in ga pouči po določbah 3. do 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, nato pa ga pozove, da se izjavi, ali krivdo po obtožbi priznava ali ne priznava.

(5) Če predsednik senata ugotovi, da obtoženec pouka iz prejšnjega odstavka ni razumel, se mu postavi zagovornika po uradni dolžnosti do konca predobravnavnega naroka in narok preloži.

(6) Izjave o priznanju krivde ne more namesto obtoženca podati njegov zagovornik.

285.c člen

(1) Če obtoženec izjavi, da krivdo po obtožbi priznava, predsednik senata presodi:

1. ali je obtoženec razumel naravo in posledice danega priznanja;

2. ali je bilo priznanje dano prostovoljno;

3. ali je priznanje jasno in popolno ter podprto z drugimi dokazi v spisu.

(2) Po presoji pogojev iz prvega odstavka predsednik senata s sklepom odloči, ali obtoženčevo priznanje sprejme ali zavrne. Zoper ta sklep, ki se zapiše v zapisnik, ni pritožbe.

(3) Priznanja krivde, ki ga je predsednik senata sprejel, obtoženec ne more preklicati. Izjavo, da krivde ne priznava, pa obtoženec v nadaljevanju postopka lahko spremeni in krivdo prizna.

(4) Ob priznanju krivde se obtoženec lahko izjavi, ali pripozna premoženjskopravni zahtevek oškodovanca.

(5) Po sprejetem priznanju krivde predsednik senata pozove stranki, da predlagata, kateri dokazi naj se izvedejo na naroku za izrek kazenske sankcije, se izjavita o sestavi sodišča pri opravi tega naroka ter hkrati določi datum tega naroka. Stranki in zagovornika se opozori, da se bo narok, če nanj ne bodo prišli in svojega izostanka ne bodo opravičili, opravil v njihovi nenavzočnosti. Dano opozorilo se zapiše v zapisnik.

(6) Na predlog strank in če predsednik senata oceni, da so izpolnjeni vsi pogoji, se lahko narok za izrek kazenske sankcije opravi takoj po sprejetem priznanju krivde.

(7) Če je obtoženec obtožen za več kaznivih dejanj in prizna krivdo samo za nekatera, se o obtožbi odloči z eno odločbo, po opravljeni glavni obravnavi. Če je to smotno, sme predsednik senata tudi odločiti, da se postopek glede tistih kaznivih dejanj, za katera je obtoženec krivdo priznal in je bilo priznanje sprejeto, nadaljuje po 285.č členu, postopek glede kaznivih dejanj, za katera krivde ni priznal, pa se izloči in dokonča posebej.

285.č člen

(1) Narok za izrek kazenske sankcije opravi sodišče v taki sestavi kot pri odločanju o obtožnici na glavni obravnavi, razen če sta se stranki sporazumeli, da ga opravi predsednik senata.

(2) Oškodovancu, ki ni vabljen kot priča in še ni bil obveščen, da sme podati predlog za uveljavitev premoženjskopravnega zahtevka, se sporoči, da ima pravico biti navzoč na naroku ter uveljavljati pravice, ki jih ima po določbah tega zakona na glavni obravnavi. Sodišče sme oškodovanca še pred predobravnavnim narokom obvestiti, da sme podati tak predlog.

(3) Narok je javen. Javnost se lahko izključi le ob pogojih in po postopku, ki veljajo za izključitev javnosti glavne obravnave.

(4) Narok se izvede s smiselno uporabo določb tega zakona o glavni obravnavi, s tem, da predsednik senata prebere sklep sodišča o sprejemu priznanja krivde, v dokaznem postopku pa se izvajajo le dokazi, ki so pomembni za izrek kazenske sankcije. Obtožencu je treba omogočiti, da se izjavi o vseh okoliščinah, ki so pomembne za izrek kazenske sankcije.

(5) Državni tožilec lahko v končni besedi v korist obtoženca spremeni predlog za izrek kazenske sankcije.

(6) V sodbi, s katero se obtoženec spozna za krivega, sodišče ne more izreči strožje kazenske sankcije, kot jo je predlagal državni tožilec. Glede sodbe se smiselno uporabljajo določbe XXII. poglavja tega zakona, razen glede obrazložitve izreka o krivdi, ki se omeji samo na ugotovitev, da je obtoženec priznal krivdo pred predsednikom senata, ki je dano priznanje sprejel.

285.d člen

(1) Če obtoženec na naroku iz 285.b člena izjavi, da krivde po obtožbi ne priznava, lahko navede, katera dejstva v obtožbi priznava. Če se obtoženec o krivdi noče izjaviti, ali če sodišče njegovega priznanja ni sprejelo, se šteje, da krivde ne priznava.

(2) Po izjavi obtoženca o obtožbi ga predsednik senata pozove, da predlaga dokaze, ki naj se izvedejo na glavni obravnavi, poda druge procesne predloge in predlaga izločitev nedovoljenih dokazov.

(3) Predlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti konkretizirani in obrazloženi. Če se predlaga izločitev dokaza, je treba navesti razloge, zakaj naj bi bil v obtožnici predlagan dokaz nedovoljen; glede dokazov, ki naj jih sodišče izvede na glavni obravnavi, pa je treba navesti, katera dejstva se želi z njimi dokazovati.

(4) Državni tožilec ima pravico podati odgovor na predloge obrambe.

285.e člen

(1) O predlogih obrambe za izločitev nedovoljenih dokazov odloči predsednik senata po opravljenem naroku iz 285.b člena. Če zaradi zapletenosti zadeve ali ker v pisnem gradivu v spisu ni dovolj podatkov to ni mogoče, sme predsednik senata pred odločitvijo izvesti potrebne dokaze.

(2) O predlogu iz prejšnjega odstavka odloči predsednik senata s posebnim sklepom. Zoper ta sklep je dopustna pritožba, o kateri odloči sodišče druge stopnje. Po pravnomočnosti sklepa se izločeni dokazi zaprejo v poseben ovitek in shranijo ločeno od drugih spisov.

(3) Če stranke ne predlagajo izločitve dokazov, predsednik senata pa ugotovi, da so v spisih zapisniki, obvestila ali drugi dokazi, ki se po določbah 83. člena tega zakona morajo izločiti, ravna po prejšnjem odstavku.

(4) O drugih procesnih predlogih strank odloči predsednik senata, če je pristojen za odločanje in če je to smotno glede na stanje zadeve.

285.f člen

(1) Obtoženca, ki krivde po obtožbi na predobravnavnem naroku ne priznava, predsednik senata pouči o možnostih dogovora za hitrejši potek in končanje glavne obravnave, če se odpove določenim pravicam, ki jih ima po tem zakonu.

(2) Na podlagi izjave obtoženca in po zaslišanju državnega tožilca sme predsednik senata odločiti:

1. da se takoj določi dan, ura in kraj glavne obravnave in se šteje, da so bile stranke in zagovornik na glavno obravnavo pravilno vabljeni;

2. da obtožencu namesto senata v predpisani sestavi sodi sodnik posameznik okrožnega sodišča;

3. da se bo v primeru, če obtoženec brez opravičenega razloga ne bo prišel na glavno obravnavo, le-ta lahko opravila v njegovi nenavzočnosti, razen če senat oceni, da je njegova navzočnost nujna;

4. da se določene priče ali izvedenca ne bo vabilo na glavno obravnavo, temveč se bo zapisnik o njunem zaslišanju oziroma pisni izvid in mnenje prebral.«.

45. člen

V drugem odstavku 286. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Predsednik senata določi glavno obravnavo najkasneje v dveh mesecih od končanja naroka iz 285.b člena tega zakona.«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

46. člen

V prvem odstavku 288. člena se v drugem stavku za besedami »v ugovoru zoper obtožnico« doda besedilo »oziroma na naroku iz 285.b člena tega zakona«.

47. člen

V prvem odstavku 289. člena se v prvem stavku za besedo »stranke« doda besedilo »pod pogojem, da navedejo utemeljene razloge, zakaj tega niso zahtevale že na predobravnavnem naroku,«.

48. člen

Drugi odstavek 299. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Predsednik senata je dolžan skrbeti, da se zadeva vsestransko razčisti in odvrne vse, kar bi zavlačevalo postopek, ne da bi koristilo razjasnitvi stvari.«.

49. člen

Prvi, drugi in četrti odstavek 304. člena se črtajo.

50. člen

V prvem odstavku 306. člena se besede »višjega državnega tožilca« nadomesti z besedami »Vrhovno državno tožilstvo«.

51. člen

V prvem odstavku 321. člena se besedi »z branjem« nadomesti z besedo »s predstavitvijo«, v drugem odstavku pa beseda »bere« z besedo »predstavi«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Državni tožilec sme po začetku glavne obravnave podati nov predlog iz drugega odstavka 269. člena tega zakona.«.

52. člen

Tretji odstavek 329. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če senat ne odloči drugače, se v dokaznem postopku najprej izvedejo dokazi, ki jih je predlagal tožilec, nato tisti, ki jih je predlagala obramba, na koncu pa še dokazi, katerih izvedbo odredi po uradni dolžnosti senat. Če naj bo oškodovanec, ki je navzoč, zaslišan kot priča, se njegovo zaslišanje opravi takoj za zaslišanjem obtoženca.«.

V četrtem odstavku se za besedo »stranke« doda vejica in besedilo »pod pogojem iz 4. točke tretjega odstavka 285.a člena tega zakona,«.

53. člen

330. člen se spremeni tako, da se glasi:

»330. člen

Če obtoženec med glavno obravnavo krivdo po obtožbi prizna in senat to priznanje sprejme, glavno obravnavo nadaljuje ob smiselni uporabi določb 285.c in 285.č člena tega zakona.«

54. člen

Prvi odstavek 344. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če tožilec med dokaznim postopkom spozna, da izvedeni dokazi kažejo na to, da se je spremenilo v obtožnici navedeno dejansko stanje, sme ustno spremeniti obtožnico, sme pa tudi predlagati, naj se glavna obravnava prekine, da pripravi novo obtožnico. Spremenjena obtožnica se sme nanašati le na dejanje, ki je že predmet obtožbe.«.

55. člen

V prvem odstavku 345. člena se črta besedilo »Če obtoženec med glavno obravnavo v zasedanju stori kaznivo dejanje ali«, besedi »če se« se nadomestita z besedama »Če se«, beseda »njegovo« nadomesti z besedo »obtoženčevo«.

56. člen

Za drugim odstavkom 359. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Sodišče lahko v sodbi odloči, da obsojenec med prestajanjem kazni v določenih dnevih prebiva doma, da se kazen zapora nadomesti s hišnim zaporom in da se kazen zapora oziroma denarna kazen nadomesti z delom v splošno korist.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

57. člen

361. člen se spremeni tako, da se glasi:

»361. člen

(1) Ob izreku sodbe, s katero je obtoženec obsojen na kazen zapora, senat na obrazložen predlog tožilca po predhodnem zaslišanju obtoženca in zagovornika odredi pripor, če je obtoženec že v priporu pa pripor podaljša, če je podan kakšen razlog iz 1. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi glede ukrepa približevanja določenemu kraju ali osebi v primeru izreka pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom in določenimi navodili prepovedi približevanja žrtvi ali kakšni drugi osebi ali prepovedi dostopa na posamezne kraje.

(3) Pripor senat vselej odpravi in odredi izpustitev obtoženca, če tožilec pred izrekom sodbe ni predlagal podaljšanja pripora, če je obtoženec oproščen obtožbe ali spoznan za krivega, pa mu je odpuščena kazen, če je obsojen samo na denarno kazen ali mu je izrečen sodni opomin ali pogojna obsodba, če je zaradi vštetja pripora kazen že prestal ali če je obtožba zavrnjena ali obtožnica zavržena, razen če je zavržena zaradi nepristojnosti sodišča.

(4) O odreditvi ali odpravi pripora po razglasitvi sodbe do njene pravnomočnosti oziroma do nastopa kazni odloča senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena). Pripor odredi na obrazložen predlog tožilca, odpravi pa po uradni dolžnosti ali na predlog strank po zaslišanju državnega tožilca, če teče postopek na njegovo zahtevo.

(5) O odreditvi, podaljšanju ali odpravi pripora iz prejšnjih odstavkov tega člena senat odloči s posebnim sklepom. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.

(6) Pripor, ki je bil odrejen ali podaljšan po določbah prejšnjih odstavkov tega člena, sme trajati do nastopa kazni, vendar najdalj do izteka kazni, izrečene v sodbi sodišča prve stopnje.

(7) Kadar izreče sodišče kazen zapora, se sme obtoženec, ki je v priporu, oddati na podlagi sklepa predsednika senata še pred pravnomočnostjo sodbe v zavod za prestajanje kazni zapora, če to sam zahteva.«.

58. člen

V petem odstavku 367. člena se besedilo »drugi odstavek 75. člena« nadomesti z besedilom »75., 77.a in 77.b člen«.

59. člen

Besedilo 370. člena postane prvi odstavek tega člena.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sodba, izrečena na podlagi sprejetega priznanja krivde in sporazuma o priznanju krivde se ne sme izpodbijati iz razloga po 3. točki prejšnjega odstavka, sodba, izrečena na podlagi sklenjenega sporazuma o priznanju krivde pa ne zaradi odločb iz 4. točke prejšnjega odstavka, če je sodba izrečena v skladu s pogoji, ki jih je državni tožilec določil za priznanje krivde v obtožnici ali s sklenjenim sporazumom o priznanju krivde.«.

60. člen

V prvem odstavku 371. člena se v 2. točki besedilo v oklepaju nadomesti z besedilom »1. do 5. točka prvega odstavka in 1. do 3. točka drugega odstavka 39. člena«.

61. člen

V prvem odstavku 374. člena se besedilo »razporeditvi obtoženca v zavod za prestajanje kazni« nadomesti z besedilom »načinu njene izvršitve«.

62. člen

V prvem odstavku 377. člena se drugi stavek črta.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Sejo senata na predlog sodnika poročevalca razpiše predsednik senata.«.

Dosedanja četrta in peti odstavek postaneta tretji in četrta odstavek.

63. člen

Prvi odstavek 378. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Sodišče o seji obvesti vse stranke in zagovornike, če katerikoli izmed njih zahteva, da je o seji senata obveščen ali če predsednik senata oziroma senat oceni, da je njihova navzočnost na seji koristna za razjasnitev stvari.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Sejo senata vodi predsednik senata. Seja se začne s poročilom sodnika poročevalca o stanju stvari in predstavitvijo pritožb, ki se bodo obravnavale. Če je stranka, ki je vložila pritožbo, na seji navzoča, predstavi glavne poudarke vložene pritožbe, nasprotna stranka pa lahko poda odgovor na pritožbo. Senat lahko zahteva od strank, ki so navzoče na seji, potrebna pojasnila glede na njihove navedbe in v zvezi z navedbami v pritožbi ter v odgovoru na pritožbo. Strankam se lahko na njihov obrazložen predlog dovoli, da v dopolnitev pritožbenih navedb preberejo posamezne spise ali listine iz spisa oziroma da se vpogleda v določeno spisovno gradivo. Po zaključenih nastopih strank predsednik senata naznani, da je seja končana in se senat umakne k posvetovanju in glasovanju.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Senat lahko sklene, da bo po seji, o kateri so bile v redu obveščene stranke in zagovorniki, svojo odločitev razglasil. Razglasitev poteka tako, da sodnik poročevalec prebere izrek odločbe in pove na kratko njene razloge.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane sedmi odstavek, se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Če je sodišče druge stopnje opravilo sejo senata, o kateri so bile stranke v redu obveščene, razglasitev odločitve pa je bila odložena, o dnevu in kraju razglasitve ni potrebno ponovno obveščati strank, ki na seji niso bile navzoče.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

64. člen

Sedmi odstavek 392. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Če je obtoženec v priporu, preizkusi sodišče druge stopnje, ali so še dani razlogi za pripor in s sklepom ugotovi, da so razlogi za pripor še podani ali pa pripor odpravi. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.«.

65. člen

Tretji odstavek 394. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če so zaradi potrditve ali spremembe sodbe sodišča prve stopnje izpolnjeni pogoji za odreditev, podaljšanje oziroma odpravo pripora po prvem ali tretjem odstavku 361. člena tega zakona, izda sodišče druge stopnje o tem sklep. Pritožba zoper ta sklep ne zadrži njegove izvršitve.«.

66. člen

V prvem odstavku 410. člena se v 4. točki črta besedilo »če je bil kdo za isto dejanje večkrat sojen ali«.

67. člen

V XXIV. poglavju se naslov točke »2. Izredna omilitev kazni« in členi 417 do 419 črtajo.

68. člen

V prvem odstavku 420. člena se za besedama »sodno odločbo« doda besedilo », s katero je bil končan kazenski postopek, zoper drugo odločbo pa le, če je od odločitve vrhovnega sodišča mogoče pričakovati odločitev o pravnem vprašanju, ki je pomembno za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse«.

V tretjem odstavku se besede »državni tožilec Republike Slovenije« nadomestijo z besedami »vrhovni državni tožilec«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Na kršitve iz prvega odstavka tega člena se sme vložnik sklicevati samo, če jih ni mogel uveljavljati v pritožbi ali če jih je uveljavljal, pa jih sodišče druge stopnje ni upoštevalo.«.

69. člen

V prvem odstavku 421. člena se besede »državni tožilec Republike Slovenije« nadomestijo z besedami »vrhovni državni tožilec«.

V drugem odstavku se besede »Državni tožilec Republike Slovenije« nadomestijo z besedami »Vrhovni državni tožilec«.

70. člen

V drugem odstavku 423. člena se v prvem stavku za besedilom v oklepaju doda besedilo »ali ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali petega odstavka 420. člena«. V drugem stavku se besede »Državnemu tožilcu Republike Slovenije« nadomestijo z besedami »Vrhovnemu državnemu tožilstvu«.

71. člen

Za 428. členom se naslov točke »D.« spremeni tako, da se glasi: »D. SKRAJŠANI IN POENOSTAVLJENA POSTOPKA TER POSEBNE DOLOČBE ZA IZREKANJE SODNEGA OPOMINA IN ZA POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM«.

72. člen

V prvem odstavku 432. člena se za besedo »sme« dodajo besede » na obrazložen predlog tožilca«.

73. člen

Prvi odstavek 434. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Obtožni predlog oziroma zasebna tožba mora obsegati: ime in priimek obdolženca, z osebnimi podatki, če so znani, opis kaznivega dejanja in njegovo zakonsko označbo, sodišče, pred katerim naj se opravi glavna obravnava, predlog, kateri dokazi naj se izvedejo na glavni obravnavi, predlog, da se obdolženec spozna za krivega in obsodi po zakonu ter obrazložitev. V obrazložitvi se navede katera dejstva in dokazi utemeljujejo sum, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, ki je predmet obtožbe oziroma zasebne tožbe.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Za podajo predloga o vrsti in višini kazni oziroma drugi kazenski sankciji v obtožnem predlogu državnega tožilca se smiselno uporablja določba drugega odstavka 269. člena tega zakona.«.

74. člen

V drugem odstavku 435. člena se besedilo »Če sodnik izda sklep iz tretjega odstavka 286. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »Če sodnik sam ali na predlog strank ugotovi, da so v spisih zapisniki ali obvestila iz 83. člena tega zakona, izda sklep o njihovi izločitvi«.

V tretjem odstavku se v prvem stavku za besedo »obdolžencu« doda vejica in vstavi besedilo »ga pisno pouči o možnosti priznanja krivde za kaznivo dejanje po obtožbi in posledicah (5. točka tretjega odstavka 285.a člena)«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če sodnik oceni, da bi bilo za hitrejši potek kazenskega postopka pred razpisom glavne obravnave smotrno opraviti predobravnavni narok, se smiselno uporabljajo določbe XIX.a poglavja tega zakona.«.

75. člen

437. člen se spremeni, tako da se glasi:

»437. člen

(1) Sodnik z obrazloženim sklepom zavrže obtožni predlog ali zasebno tožbo, če spozna, da je podan kakšen od razlogov za ustavitev postopka, ki so določeni v 277. členu tega zakona.

(2) Sklep se vroči tožilcu in obdolžencu.«.

76. člen

Drugi odstavek 445. člena se črta.

77. člen

Za 450. členom se doda novo XXVI.a poglavje z naslovom »Sporazum o priznanju krivde« in členi od 450.a do 450.č, ki se glasijo:

»XXVI.a poglavje

SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVDE

450.a člen

(1) Obdolženec, zagovornik in državni tožilec lahko v kazenskem postopku predlagajo nasprotni stranki sklenitev sporazuma o obdolženčevem priznanju krivde za storjeno kaznivo dejanje. Sklenitev takega sporazuma sme predlagati državni tožilec tudi pred pričetkom kazenskega postopka, če je podan utemeljen sum, da je osumljenec storil kaznivo dejanje, ki bo predmet postopka. V tem primeru mora državni tožilec, ki predlaga sklenitev sporazuma, osumljenca pisno seznaniti z opisom dejanja in pravno kvalifikacijo kaznivega dejanja, glede katerega predlaga sklenitev sporazuma. Če osumljenec še ni bil zaslišan, ga mora poučiti o pravicah iz četrtega odstavka 148. člena tega zakona.

(2) Če stranki soglašata z možnostjo, da se kazenski postopek konča na podlagi sporazuma o priznanju krivde, osumljenec oziroma obdolženec pa nima zagovornika, mu predsednik sodišča na predlog državnega tožilca za postopek pogajanj postavi zagovornika po uradni dolžnosti. V primeru sklenitve sporazuma opravlja postavljeni zagovornik to dolžnost do pravnomočno končanega kazenskega postopka, sicer pa se ga razreši, ko

državni tožilec obvesti predsednika sodišča, da postopek pogajanj ni bil uspešen. Nagrada in potrebni izdatki postavljenega zagovornika za postopek pogajanj so stroški kazenskega postopka, o njihovem začasnem vnaprejšnjem izplačilu na podlagi tretjega odstavka 92. člena tega zakona odloča sodišče.

(3) Če je podan predlog po prvem odstavku tega člena, se stranki lahko pogajata o pogojih priznanja krivde za kaznivo dejanje, za katero se vodi predkazenski oziroma kazenski postopek zoper osumljenca oziroma obdolženca ter o vsebini sporazuma. Državni tožilec se sme pogajati tudi samo z zagovornikom, če osumljenec oziroma obdolženec s tem soglaša.

(4) Sporazum o priznanju krivde mora biti sklenjen v pisni obliki in ga podpišeta stranki in zagovornik. Kaznivo dejanje, za katero je sklenjen sporazum, mora biti opisano na način, kot se zahteva za opis dejanja v obtožnici (2. točka prvega odstavka 269. člena). Sporazum se priloži k vloženi obtožnici oziroma obtožnemu predlogu; če pride do sklenitve sporazuma kasneje, ga mora državni tožilec predložiti sodišču takoj, vendar najpozneje do začetka glavne obravnave.

(5) Če do sklenitve sporazuma ne pride, se iz spisa izločijo vse listine, ki se nanašajo na postopek pogajanj.

450.b člen

(1) S sporazumom, s katerim obdolženec prizna krivdo za vsa ali nekatera kazniva dejanja, ki so predmet obtožbe, se obdolženec in državni tožilec lahko dogovorita:

1. o kazni oziroma opozorilni sankciji in o načinu izvršitve kazni;
2. o odstopu državnega tožilca od kazenskega pregona, za kazniva dejanja obdolženca, ki niso zajeta s priznanjem;
3. o stroških kazenskega postopka;
4. o izpolnitvi kakšne druge naloge.

(2) Predmet sporazuma o priznanju krivde ne morejo biti pravna opredelitev kaznivega dejanja, varnostni ukrepi, kadar so obvezni ter odvzem s kaznivim dejanjem pridobljene premoženjske koristi, razen način odvzema.

(3) O tem, kar ni ali ne sme biti predmet sporazuma, odloči sodišče na naroku iz 285.č člena tega zakona.

450.c člen

(1) Sporazum o kazni vsebuje vrsto in višino oziroma čas trajanja kazni, ki naj se izreče obdolžencu za storjeno kaznivo dejanje. Dogovorjena kazen mora biti v mejah predpisane kazni; izrek omiljene kazni in način izvršitve kazni se sme v sporazumu predlagati le ob pogojih in v mejah, ki so predpisani v kazenskem zakonu.

(2) Če so podani zakonski pogoji, se stranki lahko dogovorita, da se obdolžencu namesto kazni izreče opozorilna sankcija. Dogovorjena opozorilna sankcija mora vsebovati vse sestavine, ki se po določbah kazenskega zakona zahtevajo za izrek take sankcije.

(3) O odstopu od kazenskega pregona za kazniva dejanja, ki niso zajeta s sporazumom o priznanju krivde, se sme državni tožilec z obdolžencem dogovoriti le, če gre za kazniva dejanja iz prvega in drugega odstavka 162. člena tega zakona in če s tem soglaša oškodovanec. Kaznivo dejanje, glede katerega državni tožilec odstopi od pregona mora biti v sporazumu čimbolj natančno opisano, z navedbo njegove pravne opredelitve. Soglasje oškodovanca se priloži sporazumu.

(4) V sporazumu o priznanju krivde se stranki lahko dogovorita, da se obdolženec, ne glede na določbe 94., 95. in 97. člena tega zakona, oprosti plačila oziroma povrnitve vseh ali dela stroškov kazenskega postopka. V tem primeru stroški kazenskega postopka bremenijo proračun.

(5) Obdolženec se s sporazumom o priznanju krivde lahko tudi zaveže, da bo najpozneje do predložitve sporazuma sodišču oškodovancu poravnal škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem, poravnal svojo preživninsko obveznost ali izpolnil kakšno drugo nalogo iz prvega odstavka 162. člena tega zakona.

450.č člen

(1) O sporazumu o priznanju krivde, ki ga je obdolženec sklenil z državnim tožilcem, odloča sodišče, pred katerim teče kazenski postopek, na predobravnavnem naroku, če je bil sporazum sklenjen pozneje, pa na glavni obravnavi.

(2) Ko sodišče odloča o sklenjenem sporazumu o priznanju krivde, presodi:

1. ali je sporazum v skladu z določbami 450.a, 450.b in 450.c člena tega zakona in
2. ali so glede priznanja krivde izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 285.c člena tega zakona.

(3) Če sodišče ugotovi, da kateri izmed pogojev iz prejšnjega odstavka ni podan, ali da obdolženec ni izpolnil obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena, sporazum s sklepom zavrne in nadaljuje postopek, kot da je obtoženec izjavil, da krivde po obtožbi ne priznava. Če sodišče presodi, da so izpolnjeni vsi pogoji, sprejme sklep, da se sporazum o priznanju krivde sprejme in nadaljuje postopek smiselno, kot da je obtoženec izjavil, da priznava krivdo po obtožbi (285.č člen).

(4) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.«.

78. člen

V prvem odstavku 451. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »V postopku proti mladoletnikom se ne uporabljajo določbe XXVI.a poglavja tega zakona.«

V drugem odstavku se besedilo »po 94. členu kazenskega zakonika« nadomesti z besedilom »kot kazenske sankcije za mladoletnike«.

79. člen

V prvem odstavku 491. člena se besedilo »64. in 65. členu kazenskega zakonika« nadomesti z besedama »kazenskem zakoniku«.

V drugem odstavku se doda nov stavek, ki se glasi: »Glede trajanja, preizkušanja in odpravljanja namestitve obdolženca v tem zavodu se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o priporu.«

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Obdolženec ima pravico zoper predlog iz prvega odstavka tega člena podati ugovor. O ugovoru odloča senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena) s smiselno uporabo določb tega zakona o ugovoru zoper obtožnico. Enako velja za postopek iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(5) Če s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi, ni drugače določeno, se glede zavoda, v katerem se izvršuje namestitev oseb iz drugega odstavka tega člena, njihovega zdravljenja, spremljanja, zasledovanja, nadziranja, vzdrževanja reda in discipline, uporabe prisilnih sredstev, osebne preiskave in preiskave bivalnih prostorov in drugih posebnosti izvrševanja, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje varnostnih ukrepov psihiatričnega zdravljenja in varstva in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(6) V postopku za uporabo varnostnega ukrepa mora sodišče postopati posebej hitro.«.

80. člen

V drugem odstavku 492. člena se za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki se glasi: »Če obdolženca ni mogoče zaslišati ali njegov zagovor ni razumljiv, se šteje, da predlogu za izrek varnostnega ukrepa nasprotuje.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih se po tem zakonu obtožba zavrne ali obtoženca oprosti obtožbe, pa ne gre za primer iz šestega odstavka tega člena, kazenski postopek s sklepom ustavi.«.

Na koncu petega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi: »V korist obdolženca se smejo pritožiti tudi proti njegovi volji.«

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če državni tožilec na glavni obravnavi umakne predlog za izrek varnostnega ukrepa ali če sodišče ugotovi, da obdolženec v času storitve kaznivega dejanja ni bil neprišteven, zavrže predlog za uporabo varnostnega ukrepa. V tem primeru sme državni tožilec v petnajstih dneh po pravnomočnosti sklepa o zavrnjenju predloga, zaradi istega kaznivega dejanja vložiti obtožnico oziroma obtožni predlog.«.

81. člen

Besedilo 493. člena postane prvi odstavek tega člena.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če je zoper predlog vložen ugovor ali če je to potrebno za pripravo obrambe ali za izvedbo dokazov, se glavna obravnava preloži do odločitve o ugovoru oziroma za potreben čas.«.

82. člen

V 494. členu se besedilo »zakonski pogoji (64. člen kazenskega zakonika)« nadomesti z besedilom »pogoji po kazenskem zakoniku«.

83. člen

Dosedanje besedilo 495. člena postane prvi odstavek tega člena.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sodišče najmanj tri mesece pred iztekom trajanja varnostnega ukrepa obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu oziroma obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti o predvidenem izteku obvesti organ socialnega varstva in najbližje osebe po zakonu, ki ureja duševno zdravje, če glede na prejeta poročila o izvrševanju ukrepa ugotovi, da je to potrebno zaradi nadaljevanja zdravljenja obsojenca.«.

84. člen

V prvem odstavku 496. člena se besedilo »ukrepa iz 64. in 65. člena kazenskega zakonika« nadomesti z besedilom »tega ukrepa iz kazenskega zakonika«, za besedo »predlog« pa dodata besedi »storilca ali«.

V četrtem odstavku se črta besedilo »tretjega odstavka 64. člena«.

Za četrtrim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Za pritožbo zoper sklepe izdane po določbah tega člena, se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 492. člena tega zakona.«.

85. člen

V 497. členu se prvi in tretji odstavek črtata.

86. člen

V prvem odstavku 500. člena se besedilo »75. člen in 77. člen« nadomesti z besedilom »75., 77., 77.a in 77.b člen«.

87. člen

V prvem odstavku 502.b člena se besedilo »(prvi odstavek 272.« nadomesti z besedilom »(prvi odstavek 271. člena, prvi odstavek 272.«.

88. člen

502.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»502.d člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se v postopku za začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi smiselno uporabljajo določbe o začasnih odredbah iz zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.«.

89. člen

Za 502.d členom se doda nov 502.e člen, ki se glasi:

»502.e člen

(1) O odreditvi, spremembi in odpravi začasnega zavarovanja odvzema premoženjske koristi sodišče po uradni dolžnosti obvesti pristojni davčni organ s prepisom svoje odločbe.

(2) Če pristojni davčni organ po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka sodišču sporoči, da v zvezi z začasno zavarovanim premoženjem načrtuje uvedbo postopka, za katerega je pooblaščen po zakonu, sodišče v odločbi o spremembi ali odpravi začasnega zavarovanja odredi, da organ, pristojen za izvršitev zavarovanja, tega ne sme spremeniti ali odpraviti pred prejemom pisnega obvestila sodišča, da je potekel en mesec od dneva vročitve odločbe o spremembi ali odpravi zavarovanja pristojnemu davčnemu organu.«.

90. člen

V prvem odstavku 503. člena se besedilo »iz 64. in 65. člena kazenskega zakonika« nadomesti z besedilom »obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu in obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti po kazenskem zakoniku«.

91. člen

V tretjem odstavku 506.a člena se za besedo »izvršitelji« doda vejica in besedilo »gospodarske družbe, samostojni podjetniki posamezniki«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Postopek upravljanja s predmeti, premoženjem in varščinami iz prvega odstavka tega člena ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki za opravljanje dejavnosti po tretjem odstavku tega člena, pravila in tarifo za njihovo delovanje ter pravila izbora med več ponudniki takih storitev predpiše Vlada Republike Slovenije.«.

92. člen

V drugem odstavku 507. člena se besedilo »75. in 77. člen« nadomesti z besedilom »75., 77., 77.a in 77.b člen«.

93. člen

V prvem odstavku 515. člena se za besedo »sodišč« doda besedilo »in državnih tožilstev«.

94. člen

V prvem odstavku 516. člena se doda nov zadnji stavek, ki se glasi: »Če gre za prošnjo za izvedbo dejanja, za katero je po domačem pravu pristojno državno tožilstvo, pošlje ministrstvo za pravosodje prošnjo v postopek državnemu tožilstvu, na območju katerega je treba opraviti dejanje.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če je pristojnih več sodišč, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če je pristojnih več državnih tožilstev, je krajevno pristojno tisto, ki je pristojno za opravo prvega dejanja, navedenega v prošnji. Če tuji organ prosi za izvedbo več dejanj, od katerih je po domačih predpisih za nekatera pristojno sodišče, za druga pa državno tožilstvo, se prošnja pošlje državnemu tožilstvu, ki opravi dejanja iz svoje pristojnosti in predlaga sodišču opravo dejanj iz sodne pristojnosti.«.

V dosedanem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se za besedo »sodišču« doda besedilo »oziroma državnemu tožilstvu«.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) O dovoljenosti dejanja, za katero prosi tuj organ in o načinu njegove izvršitve odloči pristojni domači organ skladno z domačimi predpisi in mednarodnimi sporazumi. Prošnji za mednarodno kazensko pomoč se sme ugoditi, če izvedba dejanja pomoči ni v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije ali ne škoduje njeni suverenosti in varnosti.«.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se na prošnjo tuje države lahko dejanje pomoči izvede na način, kot je določen v zakonodaji države prosilke, če je takšen način izvedbe dejanja skladen s temeljnimi načeli domačega kazenskega postopka.«.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Pristojni organ v Republiki Sloveniji na prošnjo pristojnega organa države prosilke slednjega obvesti o času in kraju izvedbe določenega procesnega dejanja. Predstavniki pristojnih organov države prosilke in drugi

udeleženci v postopku ter njihovi pravni zastopniki so lahko navzoči pri izvršitvi dejanja pomoči, če je verjetno, da sta njihova navzočnost oziroma sodelovanje koristna za ustrezno izvedbo pravne pomoči. O tem odloči organ, v čigar pristojnosti je izvršitev dejanja pomoči.«.

95. člen

Za 516. členom se dodajo novi 516.a, 516.b in 516.c člen, ki se glasijo:

»516.a člen

(1) Na prošnjo tujega organa se lahko oseba, ki ji je v Republiki Sloveniji odvzeta prostost, ne glede na državljanstvo začasno preda tujemu pravosodnemu organu zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja. Začasna predaja se opravi pod pogojem, da bo oseba v roku, ki ga določi pristojni organ Republike Slovenije, vrnjena v Republiko Slovenijo.

(2) Začasna predaja je dopustna pod naslednjimi pogoji:

- da se oseba strinja z začasno predajo;
- da je prisotnost osebe v tujem kazenskem postopku nujno potrebna;
- da prisotnost osebe ni nujno potrebna v domačem kazenskem postopku;
- da zaradi začasne predaje ne bo prišlo do podaljšanja odvzema prostosti;
- da ne obstajajo drugi utemeljeni razlogi, ki bi izključevali začasno predajo.

(3) Oseba, ki je bila začasno predana tujemu pravosodnemu organu na podlagi prvega odstavka tega člena, mora ostati celotno obdobje v priporu, razen če se ukrep odvzema prostosti skladno z domačimi predpisi odpravi, o čemer organ, ki je odpravil ukrep odvzema prostosti, nemudoma obvesti pristojni tuji organ. Zoper osebo se v državi, v katero je začasno predana, ne sme začeti kazenski postopek ali izvršiti kazen za dejanje, storjeno pred začasno predajo.

(4) O dovoljenju začasne predaje odloča organ, pred katerim teče kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvršitev kazni. Pred dovoljenjem za začasno predajo mora organ pridobiti zagotovila iz tretjega odstavka.

516.b člen

(1) Če je osebi v tujini odvzeta prostost, njena navzočnost pa je zaradi izvedbe procesnih dejanj zaslišanja priče, zaslišanja izvedenca ali soočenja nujno potrebna v kazenskem postopku, ki teče v Republiki Sloveniji, sme sodišče ki je pristojno za opravo tega procesnega dejanja, zaprositi za začasno predajo te osebe v Republiko Slovenijo.

(2) Kadar je oseba na podlagi prvega odstavka tega člena začasno predana v Republiko Slovenijo, ji mora biti ves čas na ozemlju Republike Slovenije vzeta prostost, razen če je ukrep odvzema prostosti odpravljen na podlagi odločitve tujega organa, ki je tak ukrep odredil. Dejanje, zaradi katerega je potrebna prisotnost osebe na ozemlju Republike Slovenije, se mora opraviti čim hitreje in nato osebo, ne glede na njeno državljanstvo, vrniti v državo, ki jo je začasno predala.

(3) Glede izvrševanja odvzema prostosti v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 209. do 213.d člena tega zakona.

516.c člen

(1) Če tako določa mednarodna pogodba, lahko sodišča ali državna tožilstva brez predhodne prošnje pristojnim organom druge države pošljejo ali od njih prejmejo podatke v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so jih pridobili pri izvrševanju svojih pristojnosti, če ocenijo, da bi bili ti podatki lahko koristni za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali bi lahko bili podlaga za prošnjo za pravno pomoč.

(2) Izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka ne vpliva na uvedbo ali vodenje kazenskih postopkov oziroma ne vpliva na izvrševanje drugih pristojnosti organa, ki posreduje podatke.

(3) Če je organ pri pošiljanju podatkov postavil za njihovo uporabo kakšne pogoje, ti pogoji zavezujejo organ, ki je podatke prejel.«.

96. člen

517. člen se spremeni tako, da se glasi:

»517. člen

(1) Domača sodišča smejo ugoditi predlogu državnega tožilca ali prošnji pristojnega tujega organa, s katero se zahteva izvršitev kazni zapora, varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti ali denarne kazni po pravnomočni kazenski sodbi tujega sodišča, če je tako določeno z mednarodno pogodbo ali če velja vzajemnost in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da oseba soglaša z izvršitvijo kazni v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka tega člena;
- da iz sodbe ne izhaja kršitev temeljnih načel pravnega reda Republike Slovenije;
- da je odločba bila izdana zaradi dejanja, za katerega je po domačem zakonu predpisana kazen zapora ali denarna kazen;
- da odločba ni bila izdana zaradi političnega ali vojaškega kaznivega dejanja;
- da po domačem zakonu ni zastarala izvršitev kazni;
- da oseba ni bila zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojena ali pravnomočno oproščena ali je bil kazenski postopek zoper njo pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;
- da je oseba državljan Republike Slovenije in ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče;
- da v primeru izvrševanja varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, domač zakon določa enak ukrep;
- da je bila sodba izdana v navzočnosti, razen če proseča država predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljen ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe.

(2) Soglasje osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka ni potrebno, če se je oseba s prihodom oziroma pobegom v Republiko Slovenijo izognila izvrševanju ali nadaljnjemu izvrševanju kazenske sodbe iz prejšnjega člena.«.

97. člen

Za 517. členom se dodajo novi 517.a, 517.b, 517.c in 517.č člen, ki se glasijo:

»517.a člen

(1) Na predlog državnega tožilca lahko preiskovalni sodnik zoper osebo iz prejšnjega člena odredi začasni odvzem prostosti zaradi zavarovanja izvršitve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je država izdaje sodbe poslala prošnjo za izvršitev kazenske sodbe ali naloga zaradi izvršitve kazenske sodbe;
2. da obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi se oseba z begom izognila postopku izvršitve oziroma prestajanju kazni ali ukrepa;
3. da soglasje osebe k izvrševanju ni potrebno ali je podano, in
4. da prošnja za izvršitev ni očitno nedopustna.

(2) Začasni odvzem prostosti iz prejšnjega odstavka se odredi, izvrši oziroma podaljša v skladu z določbami tega zakona, o odreditvi, izvrševanju oziroma podaljšanju pripora.

517.b člen

(1) Domače sodišče izvrši kazensko sodbo glede sankcije, ki jo je izreklo tuje sodišče, tako, da izreče kazensko sankcijo po kazenski zakonodaji Republike Slovenije. Pri tem je glede ugotavljanja kazenske odgovornosti, dopustnosti pregona in izrečene kazni v celoti vezano na sodbo tujega sodišča. Če se lahko kazen izvrši le glede določenih kaznivih dejanj, se kazen odmeri skladno s pravili po domačem zakonu.

(2) Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko slednja prilagodi le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstno kaznivo dejanje. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po domačem zakonu določena za istovrstna kazniva dejanja.

(3) Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva z domačimi predpisi, se lahko prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po domačem zakonu predviden za istovrstna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izreka.

(4) Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izreka.

517.c člen

(1) Za odločitev o izvršitvi kazenske sodbe je pristojno okrožno sodišče na območju zadnjega stalnega prebivališča osebe v Republiki Sloveniji. Če oseba ni imela stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena tega zakona s sodbo odloči o izvršitvi kazenske sodbe tujega sodišča ali s sklepom zavrne prošnjo. O seji senata se obvestita državni tožilec in zagovornik.

(3) V izrek sodbe iz drugega odstavka tega člena vnese sodišče celoten izrek in ime sodišča iz tuje sodbe in izreče sankcijo. V obrazložitvi sodbe navede sodišče razloge, ki jih je upoštevalo pri izreku sankcije.

(4) Odločba se vroči državnemu tožilcu, osebi ter zagovorniku, ki se lahko zoper njo pritožijo.

(5) Za izvrševanje, pogojni odpust ter pravico do pomilostitve oziroma amnestije se uporabljajo domači predpisi.

517.č člen

(1) Tujec, ki se na podlagi sodbe domačega sodišča nahaja v Republiki Sloveniji na prestajanju zaporne kazni, lahko poda prošnjo za prestajanje kazni v državi državljanstva ali prebivališča. Prošnja se lahko vloži pri direktorju zapora, sodišču, ki je izreklo kazen na prvi stopnji, ali ministrstvu za pravosodje.

(2) Pristojno sodišče ali direktor zapora mora osebo seznaniti z možnostjo, da prestaja zaporno kazen v državi državljanstva ali prebivališča.

(3) Sodišče, ki je odločalo na prvi stopnji odloči o prošnji obsojene osebe s sklepom. Prošnji se sme ugoditi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– zoper obsojeno osebo ne poteka drug kazenski postopek v Republiki Sloveniji

– oseba je poravnala denarno kazen oziroma premoženjsko pravni zahtevek

(4) Sklep ter ostala relevantna dokumentacija se posreduje ministru za pravosodje, ki o tem obvesti državo, v katero želi biti oseba premeščena, in na podlagi mednarodne pogodbe ali na podlagi vzajemnosti izvede postopek za transfer obsojenca.«.

98. člen

Četrty odstavek 519. člena se črta.

Dosedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

99. člen

Drugi odstavek 521. člena se črta.

100. člen

522. člen se spremeni tako, da se glasi:

»522. člen

(1) Pogoji za izročitev so:

1. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni državljan Republike Slovenije,
2. da dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, ni bilo storjeno na ozemlju Republike Slovenije, zoper njo ali njenega državljana;
3. da je dejanje, zaradi katerega se zahteva izročitev, kaznivo dejanje tako po domačem zakonu, kakor po zakonu države, v kateri je bilo storjeno;
4. da se v primeru, da gre za izročitev zaradi kazenskega pregona, za kaznivo dejanje po pravu obeh držav lahko izreče kazen enega ali več let zapora ali varnostni ukrep v trajanju več kot enega leta;
5. da v primeru, da gre za izročitev zaradi izvršitve pravnomočno izrečene kazni ali varnostnega ukrepa, znaša kazen ali varnostni ukrep oziroma njun ostanek, ki ga je potrebno izvršiti, najmanj 4 mesece;
6. da po domačem zakonu ni zastaral kazenski pregon ali ni zastarala izvršitev kazni, preden je bila oseba priprta ali zaslišana kot obdolženec;
7. da tisti, katerega izročitev se zahteva, ni bil zaradi istega dejanja že pravnomočno oproščen ali obsojen v Republiki Sloveniji ali tuji državi, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestal ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena; ali da ni zoper tujca v Republiki Sloveniji zaradi istega proti Republiki Sloveniji storjenega dejanja uveden kazenski postopek, če pa je uveden postopek zaradi dejanja, storjenega proti državljanu Republike Slovenije, da je dano zavarovanje za uveljavitev premoženjskopравниh zahtevka oškodovanca;
8. da zoper osebo, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki ne teče postopek pred izrednim sodiščem, če gre za prošnjo za izročitev zaradi izvedbe postopka, oziroma da ni takšno sodišče izreklo kazenske sankcije, če gre za prošnjo za izročitev zaradi izvršitve kazni;
9. da država prosilka poda ustrezna zagotovila, da smrtna kazen ne bo izrečena oziroma izvršena, če se izročitev zahteva zaradi kaznivega dejanja, za katero je v državi prosilki predpisana smrtna kazen;
10. da v primeru, ko gre za izvršitev kazenske sankcije, ki je bila izrečena s pravnomočno sodbo v sodnem postopku v nenavzočnosti osebe, katere izročitev se zahteva, država prosilka predloži ustrezna dokazila, da je bila oseba osebno vabljen ali ji je bil čas in kraj postopka sporočen prek zastopnika, pooblaščenega v skladu s pravom države, ki je sodbo izdala, zaradi česar je bila sodba izdana v nenavzočnosti, ali je ta oseba pristojnemu organu izjavila, da ne izpodbija odločbe; ali zagotovi, da bo kazenski postopek po izročitvi znova opravljen v navzočnosti izrečene osebe;
11. da zahteva za izročitev ni podana zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storila zahtevana oseba, ko še ni bila stara 14 let;
12. da je ugotovljena istovetnost tistega, katerega izročitev se zahteva;
13. da je dovolj dokazov za utemeljenost suma, da je tujec, katerega izročitev se zahteva, storil določeno kaznivo dejanje, ali da obstaja o tem pravnomočna sodba.

(2) Če se prošnja za izročitev nanaša na več kaznivih dejanj, ki se tako po zakonu države prosilke kot tudi po pravu Republike Slovenije kaznujejo s kaznijo odvzema prostosti ali varnostnim ukrepom, pa nekatera izmed njih glede višine predpisane kazni ne dosežajo praga predpisane kazni, določenega v 4. in 5. točki prejšnjega odstavka, se izročitev lahko dovoli tudi za ta kazniva dejanja, če je dovoljena za ostala kazniva dejanja.«

101. člen

V 524. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Glede pripora v postopku izročitve se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 200., 202., 203. člena in 209. do 213.d ter 420. in 421. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo 205. člena tega zakona lahko pripor v postopku izročitve po prejemu prošnje za izročitev brez posebnih odločb o podaljšanju traja do izročitve tuji državi oziroma do odločitve ministra za pravosodje, s katero se izročitev zavrne, vendar skupno trajanje pripora, odrejenega pred prejemom prošnje za izročitev in po njenem prejemu, ne sme preseči 30 mesecev.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek je pripor potrebno odpraviti takoj, ko čas trajanja preseže oziroma do seže izrečeno kazensko sankcijo tuje države oziroma maksimum predpisane kazni, ki jo pravo države prosilke predpisuje za kaznivo dejanje, za katero se zahteva izročitev. «

Dosedanja četrta in peti odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.«

102. člen

V 527. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrta odstavek, ki se glasi:

»(4) V primeru, da se izročitev zavrne, ker je oseba državljan Republike Slovenije, se izročitvena dokumentacija preda pristojnemu državnemu tožilstvu zaradi morebitne uvedbe kazenskega pregona v Republiki Sloveniji.«.

103. člen

528. člen se spremeni tako, da se glasi:

»528. člen

Če senat okrožnega sodišča spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev (522. člen), oziroma, da so podani pogoji za odložitve izročitve iz 530. člena tega zakona, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje.«.

104. člen

Prvi odstavek 529.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Izročitev tujca se lahko dovoli na prošnjo pristojnega tujega organa za izročitev ali za začasen odvzem prostosti z namenom izročitve brez izvedbe postopka po določbah 526. do 529. člena tega zakona, če tujec po pravnem pouku preiskovalnega sodnika izjavi, da soglaša z izročitvijo.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanja četrta odstavek postane tretji odstavek.

Dosedanja peti odstavek, ki postane četrta odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Preiskovalni sodnik po preizkusu pogojev iz 1. do 13. točke prvega odstavka 522. člena tega zakona s sklepom odloči o izročitvi. Sklep se vroči osebi, katere izročitev se zahteva, zagovorniku in državnemu tožilcu. Zoper sklep je v 24 urah možna pritožba na senat okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena), ki mora o njej odločiti v 48 urah.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Preiskovalni sodnik po pravnomočnosti sklepa odločitev sporoči ministru, pristojnemu za pravosodje, ki o odločitvi sodišča takoj obvesti državo prosilko. Če kateri izmed pogojev iz 1. do 13. točke prvega odstavka 522. člena ni izpolnjen ali če tujec ne soglaša z izročitvijo, se izvede redni postopek izročitve.«.

105. člen

V 530. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če bi zaradi odložitve izročitve iz prvega odstavka v državi prosilki kazenski pregon zastaral ali bi bil njegov potek resno oviran, se sme na utemeljeno prošnjo države prosilke dovoliti začasna izročitev zaradi kazenskega postopka. O dovoljenosti začasne izročitve odloča minister za pravosodje, po predhodnem mnenju organa, pred katerim poteka kazenski postopek oziroma v čigar pristojnosti je izvrševanje kazenskih sankcij. Začasna izročitev se sme dovoliti, če se s tem ne ogroža potek kazenskega postopka, ki zoper osebo poteka v Republiki Sloveniji in če je zaprosena država zagotovila, da bo oseba v proseči državi vseskozi v priporu kot tudi, da jo bo v roku, določenem s strani Republike Slovenije vrnila v Republiko Slovenijo.«.

Dosedanja drugi odstavek, ki postane tretji odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Minister, pristojen za pravosodje, ne dovoli izročitve tujca, če ta uživa pravico pribežališča, če gre za politično ali vojaško kaznivo dejanje ali če obstaja verjetnost, da bi bila oseba, katere izročitev se zahteva, v državi prosilki mučena oziroma bi se z njo nečlovečno ali ponižujoče ravnalo oziroma jo na ta način kaznovalo.«.

106. člen

V 531. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Pogoji iz prvega odstavka prenehajo učinkovati:

– če se jim izročena oseba odpove;

– če izročena oseba kljub opozorilu države prosilke glede morebitnih posledic ne zapusti ozemlja države prosilke v roku 45 dni po tem, ko je bila izpuščena na svobodo, če je to lahko storila;

– če oseba zapusti ozemlje države, v katero je bila izročena pa se tja prostovoljno vrne ali je tja vrnjena s strani tretje države.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

107. člen

Za 532. členom se doda nov 532.a člen, ki se glasi:

»532.a člen

(1) Na podlagi prošnje tujega pravosodnega organa ali kadar je tako določeno v domačem zakonu, se lahko v povezavi z izročitvijo tuji državi izročijo zaseženi predmeti, ki se lahko uporabijo kot dokaz ali ki so bili pridobljeni s kaznivim dejanjem in se ob prijemu najdejo pri zahtevani osebi ali se pozneje odkrijejo.

(2) Predmeti iz prvega odstavka tega člena se izročijo tudi, ko se izročitev zaradi smrti ali pobega zahtevane osebe ne more izvršiti.

(3) Če je domače sodišče predmete zaseglo v kazenskem postopku, ki je v teku, predmete zadrži ali jih začasno izroči prosoji državi, pod pogojem, da jih ta vrne.«.

108. člen

Za 533. členom se doda nov 533.a člen, ki se glasi:

»533.a člen

(1) O prošnji tujega pravosodnega organa za soglasje, da osebo, ki jo je izročila Republika Slovenija, lahko preganja ali zoper njo izvrši kazen ali izroči tretji državi zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred izročitvijo, odloča minister za pravosodje na podlagi odločbe senata iz šestega odstavka 25. člena tega zakona sodišča, ki je odločalo o izpolnjevanju pogojev za izročitev.

(2) Senat iz šestega odstavka 25. člena, na podlagi dokumentacije, ki jo je posredovala tuja država, preuči ali so izpolnjeni pogoji iz 522. člena tega zakona. Če senat ugotovi, da niso izpolnjeni zakonski pogoji za izročitev, izda sklep, da se prošnja za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev tretji državi zavrne. Ta sklep pošlje sodišče po uradni dolžnosti sodišču druge stopnje, ki po zaslišanju državnega tožilca sklep potrdi, razveljavi ali spremeni. Če pa senat iz šestega odstavka 25. člena spozna, da so izpolnjeni zakonski pogoji za soglasje za kazenski pregon, izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi, ugotovi to s sklepom. Zoper ta sklep ima tujec pravico pritožbe na sodišče druge stopnje. Pravnomočni sklep se pošlje ministru za pravosodje, ki skladno z določbo drugega odstavka 530. člena tega zakona odloči o prošnji oziroma obvesti drugo državo, da niso izpolnjeni pogoji za soglasje.

(3) Odločitev se posreduje na način, določen v prvem odstavku 532. člena tega zakona.«.

109. člen

Prvi odstavek 536. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Oseba, ki je bila izročena Republiki Sloveniji, se ne sme kazensko preganjati, jo obsoditi ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katerokoli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno izročitvijo, niti se je ne sme izročiti ali predati drugi državi brez soglasja države, ki je osebo izročila. Predlog za podajo prošnje za izdajo soglasja za pregon za druga kazniva dejanja oziroma za izvršitev kazni ali izročitev ali predajo tretji državi poda pristojno sodišče, pred katerim teče postopek oziroma je zadolženo za izvršitev kazni. Predlogu morajo biti priložene listine iz 523. člena tega zakona.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se sme oseba kazensko preganjati oziroma se sme zoper njo izvršiti kazen tudi za druga kazniva dejanja, storjena pred izročitvijo, če:

1. oseba, ki je imela možnost oditi z ozemlja Republike Slovenije, tega ne stori v petinštiridesetih dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se v Republiko Slovenijo po odhodu znova vrne;
2. je za drugo dejanje, ki ga je oseba storila pred izročitvijo, predpisana le denarna kazen;
3. se je oseba pred izročitvijo izrecno odpovedala načelu specialnosti;
4. država članica, ki je osebo izročila, soglaša s pregonom, izvršitvijo kazni ali izročitvijo tretji državi, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred izročitvijo.«.

Dosedanji drugi do četrti odstavek postanejo tretji do peti odstavek.

110. člen

V prvem odstavku 538. člena se v točki 1) za besedilom »izrečena zaradi tega,« doda besedilo »ker pregon ni več dopusten zaradi zastaranja po krivdi obsojenca ali«.

111. člen

V 551. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če je zoper državljanu Republike Slovenije s strani tujega organa razpisana tiralica, policija tiralico skupaj z vso razpoložljivo dokumentacijo predloži pristojnemu državnemu tožilcu, ki se na podlagi tega odloči, ali bo zahteval uvedbo preгона, oziroma, če gre za tiralico zaradi izvršitve kazenske sankcije, ali bo pristojnemu sodišču predlagal izvršitev kazenske sankcije.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen

(1) Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Splošno navodilo za enotno uporabo določb 162. člena Zakona o kazenskem postopku o odložitvi kazenskega preгона (Uradni list RS, št. 24/2011) z določbami tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Uredbo o postopku upravljanja z zaseženimi predmeti, premoženjem in varščinami (Uradni list RS, št. 22/02, 8/07 in 48/07) z določbami tega zakona.

113. člen

Postopki, v katerih je bila zahteva za izredno omilitev kazni vložena do začetka uporabe tega zakona, se dokončajo po do sedaj veljavnih predpisih.

114. člen

Spremenjeni prvi odstavek 420. člena zakona se uporablja za zahteve za varstvo zakonitosti, vložene po začetku uporabe tega zakona, peti odstavek 420. člena zakona pa se uporablja za postopke, v katerih sodba na prvi stopnji do začetka uporabe tega zakona še ni bila izdana.

115. člen

Za postopke, v katerih je bil obtožni akt vložen pred začetkom uporabe tega zakona, se uporabljajo do sedaj veljavne določbe 434. in 437. člena zakona.

116. člen

V 86. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v šestem odstavku črta besedilo »v skladu z navodili iz devetega odstavka 84. člena zakona«.

117. člen

V 87. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 68/08) se v prvem in drugem stavku prvega odstavka črta besedilo »devetega odstavka 84. člena«.

118. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi objavi.

Št. 713-01/11-10/38

Ljubljana, dne 2. novembra 2011

EPA 1892-V

Državni zbor
Republike Slovenije
Ljubo Germič l.r.
Predsednik